

BIENALA DE LA VENEȚIA, O DEZVOLTARE PRIN CONTINUITATE. UPGRADE ÎN PROBLEMATICA ANVELOPĂRII SPAȚIULUI / *The Venice Biennale, a Development through Continuity. Upgrade on the Space Envelope Issues*

Șef lucrări dr. arh. urb. / Assist. Prof. PhD Arch. Urb.
Daniel COMȘA

dancomsa@yahoo.com

REZUMAT

Pavilionul expozițional într-un context fix, așa cum deja se întâmplă de 12 ediții la Veneția, impune niște constrângeri expozanților dar nu le limitează creativitatea. Grăitor în acest sens este modul în care exemplele de arhitectură de calitate au rămas în memoria colectivă.

O analiză critică a ultimelor două bienale de arhitectură poate ajuta la constituirea unor modele de bune practici în ceea ce privește problematica atât de complexă a anvelopării spațiale.

Bienala de Arhitectură este un prilej pentru discuții, diseminare a unor idei interesante dar și pentru punerea în practică a unor experimente. Astfel, acest mediu fertil merită analizat pe larg, generând și un instrument de practică didactică sau pedagogică în discuțiile cu studenții.

ABSTRACT

Creating Contemporary Architecture inside pavilions, as it has been done for 12 editions in Venice already, could create constraints for the architects but also increase imagination in such a valuable context. Some examples rest for years in our collective memory.

A critical analysis of the last two architecture biennales could help in finding new models of good practice on space envelopment problematic.

The dissemination of attractive ideas as well as experimenting practical alternatives become a very productive environment that deserves a thorough analysis also generating pedagogical and teaching practices with students.

Cuvinte cheie: anveloparea spațială, experimente artistice, Bienala de Arhitectură, interfață interior-exterior, continuitate prin dezvoltare

Keywords: *spatial envelope, artistic experiment, Biennale of Architecture, interior-exterior interface, continuity through development*

Introducere

Numărul de vizitatori de la ultima ediție a Bienalei de Arhitectură de la Veneția a fost un record: 170801 persoane, nu se poate compara totuși cu alte manifestări mondiale. O comparație cu o zi obișnuită de la expoziția mondială Shanghai Expo 2010 în care s-au înregistrat 4-500000 de vizitatori și cu recordul de 1 milion de vizitatori pe zi sau cifre totale de 68 de milioane vizitatori, nu poate decât să arate avantajul unei poziționări față de interesul general al publicului dar și anvergura dată de o manifestare mondială.

Deși numărul vizitatorilor este mai mic atât datorită accesibilității, a interesului cât și a capacității de cazare sau chiar a infrastructurii disponibile în Veneția, acest public este unul avizat format în mare parte din specialiști, studenți, sau alte persoane cu afinități legate de arhitectură.

Prezentarea Bienalei de Arhitectură de la Veneția din 2008 în cheia anvelopării spațiale

În 2008, tema Bienalei de Arhitectură a fost „Out There: Architecture Beyond Building”/”În afară: Arhitectură dincolo de clădiri”, curator fiind Aaron Betsky. Starurile arhitecturii internaționale au fost invitate în zona Arsenalului să își exprime părerea despre un oraș trecător/ne-etern. Instalațiile lor au reușit să ilustreze efemeritatea, dar să și deschidă o bogăție/multitudine de idei utile orașului, în mare parte privite de la nivelul spațiului arhitectural, atingând tangențial de multe ori problematica anvelopării.

Frank O. Gehry se auto ironizează cu această ocazie prin realizarea unei interfețe/anvelopante în stilul său caracteristic, expusă de această dată pe post de artefact, dintr-un material care suferă modificări în timp. Lutul pe care de această dată îl folosește la

Introduction

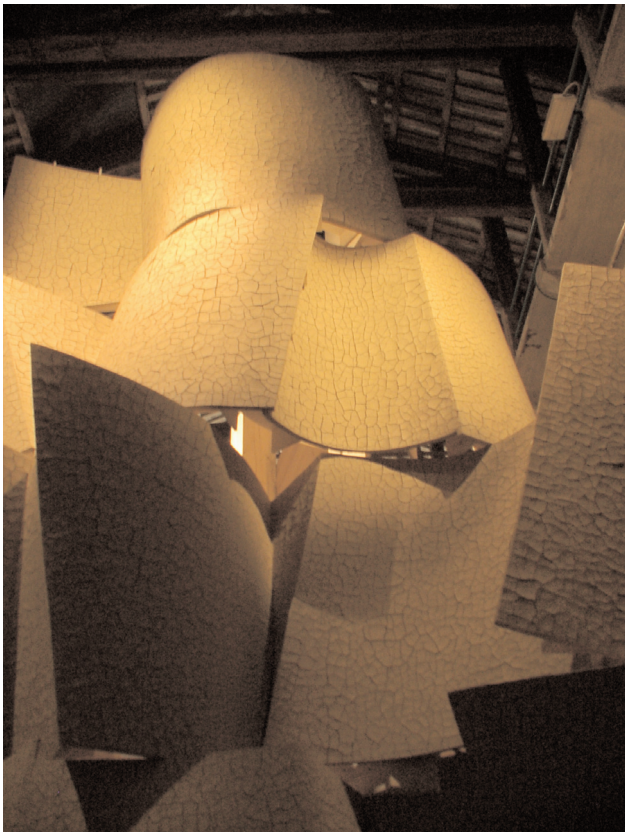
Although the number of visitors at the last Venice Biennale was a record one, 170,801, it cannot yet compare with other similar world events. Comparison with a normal day at the Shanghai World Exhibition 2010 who registered 400,000-500,000, or even a record 1,000,000 visitors a day can only show the advantage of positioning for the general interest of the public but also the scale of a world exhibition.

Although the number of visitors is less due to accessibility, interest and accommodation capacity or even available infrastructure, this public is an informed one, composed mainly of specialists, students or others with affinities related to architecture.

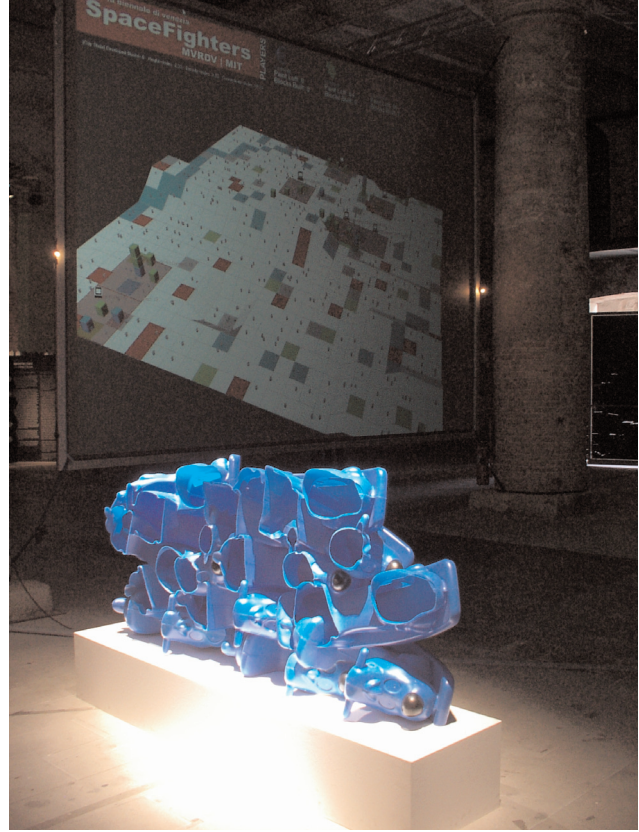
The presentation of the 2008 Venice Biennale of Architecture in the spatial envelope key

The 2008 Biennale theme was “Out There: Architecture Beyond Building”, its curator was Aaron Betsky. The stars of Architecture were invited to the Arsenal area to express their opinion about a passing/non-eternal city. Their facilities were able to illustrate ephemeral, but also to open a wealth of useful to the city ideas, largely seen from the architectural space level, tangentially reaching the envelope issues.

Frank O. Gehry banter himself on this occasion by creating an own characteristic interface/envelope displayed as an artifact, made of a material that changes over time. The clay he is using is cracked, underlining the ephemeral of the architectural gesture. At the previous Biennale, Frank O. Gehry was awarded the supreme distinction, the Golden Lion, for his entire career.

Frank O. Gehry, 2008

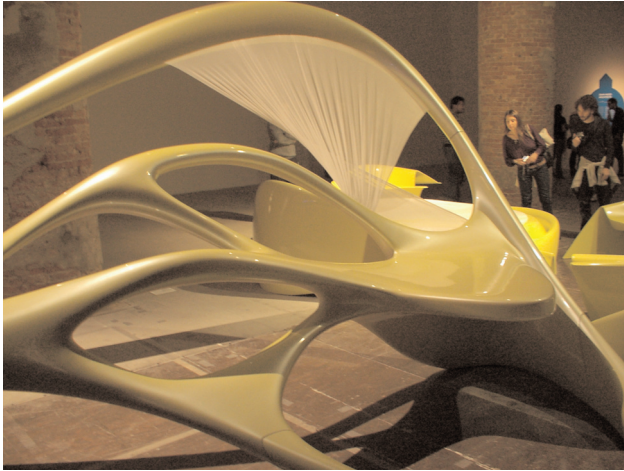
Greg Lynn, 2008

anvelopantele care l-au consacrat în toată lumea este crăpat subliniind astfel efemerul gestului arhitectural. Frank O. Gehry a fost premiat la ediția precedentă pentru întreaga sa carieră cu un *Leu de aur*, distincția supremă a acestor bienale.

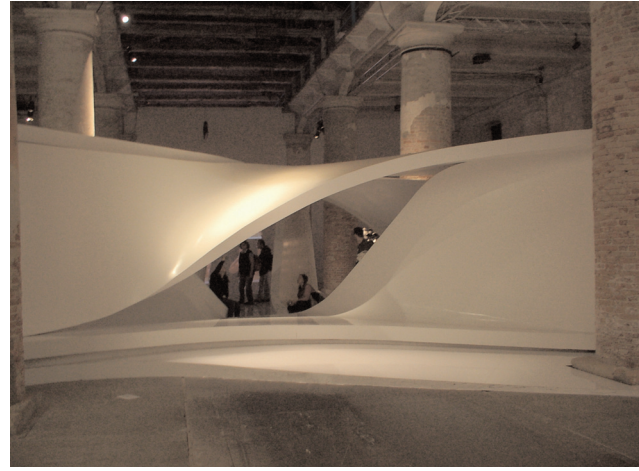
Zaha Hadid a creat un obiect cu linii fluide numit *Lotus* care ilustrează puterea de seducție a arhitecturii și încă o, dată dacă mai era cazul, modul algoritmic de proiectare arhitecturală și posibilitățile sale nelimitate de aplicabilitate. Alte instalații asemănătoare, semnate tot Zaha Hadid, *Aura S* și *L* au fost create la Vila Foscari, proiectată în 1555 de Andrea Palladio spre a ilustra realitatea ultimă arhitecturală-parametrizarea în construcții.

Zaha Hadid created an object with flowing lines, called Lotus which illustrates the seductive power of architecture, and once again, the algorithmic mode of architectural design and its unlimited possibilities of application.

Similar to the Lotus, Zaha Hadid, created Aura S and Aura L, at the Foscari Vila, designed in 1555 by the architect Andrea Palladio, to illustrate the ultimate architectural reality – buildings parameterization.

Zaha Hadid, 2008

UNStudio, 2008

Echipa UNStudio a mobilat o porțiune din spațiul de la Arsenal cu instalația numită simbolic „The Changing Room”/„Camera, în schimbare”¹, o bandă tridimensională care acoperă niște spații creând climatul unor zone în care vizitatorul este invitat într-o lume caleidoscopică unde să descopere autonomia arhitecturii dată prin câteva imagini. Acest obiect nu poate fi considerat stabil ci în schimbare având o curgere fluidă între interior și exterior.

Nu toate proiectele sau instalațiile au legătură directă sau evidentă cu anveloparea spațială care interesează acest studiu, deși aceasta este problematică este principală preocupare a arhitecturii, iar deciziile juriului în ceea ce privește acordarea premiilor constau în *Leul de aur* sunt legate de tematica propusă sau de originalitatea ideii. În anul 2008 Greg Lynn câștigă *Leul de aur* prin reciclarea unor jucării și folosirea lor la niște instalații care sugerează spații, anvelope sau structuri arhitecturale.

UN Studio team furnished part of the Arsenal space with an installation, symbolic named “The Changing Room”¹, a tridimensional tape covering space, creating the climate of some zones where the visitor is invited into a kaleidoscopic world to discover the autonomy of architecture given by few pictures. This object cannot be considered stable, but changing with a fluid flow between interior and exterior.

Not all projects or facilities have a direct or obvious connection with the spatial envelope that concern this study, although this issue is the main concern of architecture, the jury decisions regarding awarding the Golden Lion are related to the proposed topic and originality of the idea. In 2008, Greg Lynn won the Golden Lion by recycling toys and using them to facilities that suggest areas, envelopes or architectural structures.

The Russian Pavilion, 2008. The entrance.

Pe problematica anvelopării, spațiul pavilionul Rusiei pare a fi cel mai bun exemplu: la parter sunt expuse experimente, monumente și adăposturi care ilustrează moduri de acoperire sau marcare a unor spații folosind material natural neprelucrat. Constituirea / construirea prin simpla așezare, prin prinderi simple, curburile și ramificațiile naturale ale lemnului dau un rezultat asemănător culcușurilor de animale. Astfel, tema principală a bienalei *arhitectura de dincolo de clădiri* găsește o expresie nouă în întoarcerea la o formă arhetipală de adăpost.

Pavilionul Rusiei 2008. Intrarea.

Closest to the 2010 Biennale topic seemed to be the Russian pavilion, presenting on the ground floor experiments, monuments and even shelters that illustrate ways of coverage, inclusion or marking areas using natural raw materials. The establishment / construction by simple posing, using simple grip and natural wooden curves and ramifications result into resembling to animal shelters. Thus, the main topic of the Biennale, beyond the buildings, finds a new expression in returning to an archetypal form of shelter.

Din punctul de vedere al anvelopantei lucrurile prezentate la aceste bienale sunt inovații în domeniu. Structura și forma anvelopantei se dezvoltă prin continuitate, folosind idei ale anilor când tehnologia nu permitea realizarea unor suprafețe sau închideri fluide.

Expunerea acestor experimente este deja o tradiție a acestor manifestări. Dacă acum 10 ani un exponat / machetă uluia prin realizarea lui, astăzi aceste lucruri devin comune, singurele lucruri interesante sau inovatoare prezentate aici fiind a nivel conceptual, tehnica actuală permițând orice anvelopare ne poate trece prin minte.

From the point of view of the envelope, the projects presented at biennales are field innovations. Both the structure and the shape of the envelope are developing by continuity, using ideas from the years when technology did not allow creating fluid areas or closings.

Exposure of these experiments is already a tradition of these events. If 10 years ago, an exhibit/model astonished by being manufactured, nowadays, this is a common fact, the only interesting or innovative things here are at a conceptual level, the current technology is allowing any kind of envelope we can think of.

Pavilionul Poloniei, 2010 / *The Poland Pavilion, 2010*. Foto: Maciej Landsber. Sursa/Source: <http://labiennale.art.pl/eng>

Pavilionul național câștigător al ediției 2008 a fost cel al Poloniei cu titlul *Hotel Polonia*, având-o comisar pe Agnieszka Morawinska, a adus în discuție efemeritatea arhitecturii, viața de după a clădirilor care pune sub semnul întrebării anveloparea spațiilor și mai ales funcțiunea conținută².

Continuitatea în cazul Poloniei sau dezvoltarea prin continuitate, este probabil mai mult o întâmplare decât o alegere, cu tema *Emergency Exit* propusă de către artista Agnieszka Kurant și de către arhitecta Aleksandra Wasilkowaska care reușește să dematerializeze chiar formele de construcție printr-o combinare a efectului de lumină cu vapori de ceață. Construit din cuști metalice aproape efemere, se dematerializează tocmai prin subțierea structurii.

Cu doi ani în urmă se pune problema unei vieți post arhitectură printr-o refuncționalizare utopică în pragul dezastrului. De data aceasta, se pune problema unei ieșiri de urgență, iar aceasta se face prin aruncarea în gol. Parcursul de vizitare a pavilionului este ascendent, prin folosirea cutiilor metalice pe post de trepte. Este urmărită percepția vidului, a spațiului gol conceptual, inițial un spațiu gol portabil. Aruncarea în gol este văzută ca unică posibilitate de ieșire din paradigma modernistă a arhitecturii, unde spațiul emoțional și afectiv era ignorant și considerat un ornament nefolositor. Pentru ca această cădere să pară cât mai realistă, mai fără repere, se încearcă dematerializarea prin fragilitate a structurii edificate, iar introducerea unui element nearhitectural, ceața, tinde să transforme spațiul într-unul mistic, inițiativ.

Anvelopări contemporane la Bienala de arhitectură de la Veneția 2010

Referitor la ultima ediție a Bienalei de la Veneția cu tema „People meet in architecture”/ „Oamenii se

The winning pavilion of the 2008 edition was the Polish one, named Hotel Poland, having as Commissioner Agnieszka Morawinska, it raised the question of the ephemeral of the architecture, the afterlife of the buildings which questions spaces envelope and especially its content function.²

Continuity in the case of Poland or development through continuity is probably more chance than choice, with the proposed topic of Emergency Exit, by artist Agnieszka Kurant and architect Aleksandra Wasilkowaska who manages to de-materialize even the construction forms by combining the light effect with fog vapors. Edifice made of metallic cages almost ephemeral, is dematerializing by thinning the structure.

If two years ago it was a question of life post architecture by a utopian re-functioning on a threshold of disaster, this time it is a question of an emergency exit, and this is done by jumping into void. The itinerary of the pavilion is upwards, using metallic boxes as steps. It aims to perceive the void, the initial conceptual void being a portable empty space. Jumping into void is seen as the only way out of the modernist paradigm of architecture where emotional and affective areas were ignored and considered a useless ornament. In order to look as realistic as possible and without repeating the fall, it is tried to de-materialize by fragility of the edifice, and the introduction of a non-architectural element- the fog, is likely to transform the space into a mystical , initiative one.

Contemporary envelopes at the 2010 Biennale of Venice

Referring to the last edition of the Biennale of Venice, where the topic was “People meet in architecture”, the curator Kenzo Sejima invited young architects

întâlnesc în arhitectură”, curatoarea Kenzo Sejima a invitat arhitecți tineri în speranța de a interpreta cât mai divers această temă fertilă, creând în egală măsură locuri de întâlnire ca topos și diseminând idei. Folosind cheia de lectură spațială oferită de observarea modurilor de anvelopare, pavilioanele naționale informează tocmai prin diversitate un teritoriu de la care plecăm în acest discurs.

Pavilionul câștigător al Bienalei de la Veneția a fost cel al regatului Bahrain, care conține trei exemple simple de anvelopare primară vernaculară a spațiului în niște camere deschise ale pescarilor. În contextul evoluției imobiliare dispariția acestor forme perisabile de anvelopare spațială pare inerentă, iar muzeificarea lor pare imposibilă. Ideea de a aduce aceste forme de adăpost incipient în chip de pavilion național și de a le transforma în locuri de discuții sau de proiecție a fost apreciată pe drept de juriu.

hoping to have different interpretations to this fertile topic, creating at the same time topos meeting places and spreading ideas.

Using the spatial reading key provided by the ways on enveloping, the national pavilions inform by diversity, territory explored by this study.

The winning pavilion of the 2010 edition was the one of Kingdom of Bahrain, containing three simple examples of primary vernacular envelope of the space in fisherman open rooms. Due to real estate evolution, the disappearance of these perishable special envelopes seems unavoidable, and their transformation to museum artifacts looks impossible. The idea to bring these incipient forms of shelter as national exhibit and transform them into discussing places or projection places was rightly appreciated by the jury.

Pavilionul regatului Bahrain /
The Bahrain Pavilion

Pavilioanele naționale de la Giardini au expus moduri contemporane de anvelopare a spațiului dar singurul pavilion care pare să fi făcut din asta scopul major a fost pavilionul României.

The national pavilions at Giardini have exhibited contemporary ways of space enveloping, but the only one that seems have made this into its major goal was the Romanian pavilion.

Pavilionul României este intens în soluția de anvelopare și dorește să cuprindă un întreg univers de posibilități nu numai spațiul. Cutia care mărginește spațiul personal al fiecărui cetățean din București, reprezintă de fapt transformarea unui indice statistic într-o realitate vizibilă și vizitabilă. Această strategie originală s-a bucurat de aprecierile criticilor, fiind foarte aproape de conferirea unei mențiuni.

The Romanian pavilion is intensely into the enveloping solution and wishes to include a whole universe of possibilities, not only the space. The box that borders the personal space of each citizen of Bucharest represents the transformation of a statistical indicator into a visible, visit able reality. This original strategy has enjoyed critical acclaim, getting close to a mention.

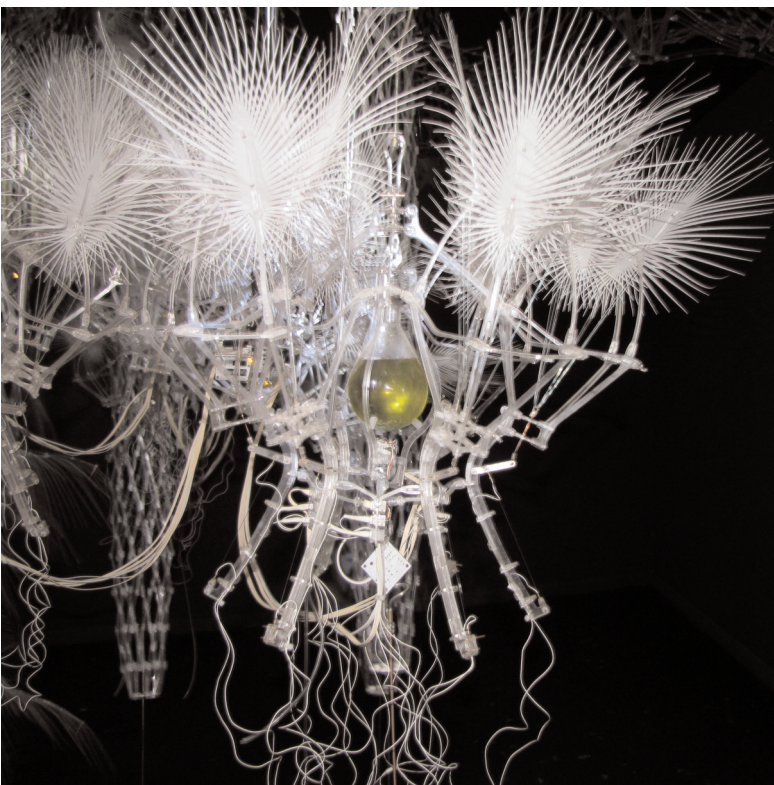

Pavilionul României /
The Romanian Pavilion

Pavilionul Canadei din 2010 propune un exemplu de arhitectură adaptabilă, reactivă la context printr-o instalație atipică creată de către Philip Beesley cu numele *Hylozoic Ground* care prin mișcarea unor imitații de plante sugerează dinamica posibilă care poate fi folosită la construcții, atât la fațade cât și la alte componente structurale.

The 2010 Canadian Pavilion proposes an example of adaptable architecture, responsive to context through an unusual installation created by Philip Beesley, and named Hylozoic Ground, which using movement of plant imitations suggest the possible dynamics that can be used for buildings both for the façade and other structural components.

Pavilionul Canadei /
The Canadian Pavilion

Pavilionul Cehiei, cel al țărilor nordice și al Ungariei își propun un demers didactic, interactiv. Structura pavilionului Cehiei face un pas în spațiul public invitând vizitatorii înăuntru. Separarea între spațiile interioare este realizată dintr-un trafor de lemn. Tot aceste elemente de lemn sunt folosite de către vizitatori la construirea unor machete sau la parazitarea structurii existente cu elemente propuse tot de către ei.

The Czech Pavilion, together with the Nordic countries and Hungarian Pavilions try an interactive, teaching approach. The structure of the Czech pavilion stands out as if inviting visitors inside, the separation between interior spaces is made of timber traffic. The same wooden elements are used by visitors to build models or affect the existing structure with ideas from other visitors.

Pavilionul Cehoslovaciei. Intrare și interior /
The Czechoslovakia Pavilion. The entrance and interior

Pavilionul țărilor nordice oferă un spațiu de lucru sub deviza „Arhitecții noștri lucrează aici și acum”; pavilionul Ungariei continuă amenajarea cu creioane agățate de plafon cu sfoară într-o matrice densă perforată de treceri, mișcări și ritmuri compoziționale, cu posibilitatea de exprimare grafică într-un sistem liber.

The Nordic countries pavilion provides a work space under the motto “Our architects are working here, now” while the Hungarian pavilion continues the arrangement with pencils hanging from the ceiling from a thread into a dense matrix in which there are passages, movements and rhythms, giving the possibility of graphic expression into a free system.

Pavilionul Austriei / *The Austrian Pavilion*

Pavilionul Austriei pare un laborator de studiu pe tema anvelopantei, prin machete și experimente în diferite stadii de lucru. Densitatea informației este prea mare, iar modul de expunere în aer liber pare impropriu pentru elemente atât de mici. Totuși, în ultimele zile ale bienalei toate acestea se aflau încă în condiții bune, ceea ce demonstrează că și-a atins scopul pe perioada bienalei.

The Austrian pavilion seems a study laboratory for the envelope issue, full of models and ongoing experiments. The information density is too high and the outdoors exhibit mode looks improper for such small elements. However, I visited the biennale on its last days, and everything was still in good condition, drawing the conclusion that they reached their goal during the limited time of the exhibition.

Ensemble Studio. Machete trufe, 2010 / *Ensemble Studio. The Truffles modelisation, 2010*

Pentru că în zona Arsenalului nu existau pavilioane, au apărut zone interioare amenajate care experimentează concepte, provoacă interacțiuni cu publicul, ilustrează realități sau exemple de bune practici. Cel mai interesant exemplu din punctul de vedere al domeniului cercetării pe care o întreprind, legată de modurile contemporane de anvelopare a spațiului, este realizat de către arhitectul spaniol împreună cu colegii săi de la firma Ensemble Studio. Proiectul său „Trufa”, schimbă puțin modul de a gândi anvelopanta clădirii sau modul de a edifica spații.

Proiectul vine în contextul experimentării de-a lungul timpului a mai multe structuri și închideri spațiale din materiale naturale masive (sisteme trilitice/ciclopice) inspirate de Stonehenge sau prefabricate masive de beton edificate tot prin simpla așezare, echilibrate atât static cât și vizual.

Proiectul „Trufa” încearcă o nouă expresie arhitecturală ca suprafață și volumetrie, dar cea mai importantă este edificarea în negativ.

Într-un peisaj natural împădurit dar în același timp deschis către o faleză arhitectul a ales să creeze niște

Because in the Arsenal area there were no pavilions, interior designed spaces emerged, experimenting concepts, caused interactions with the public, illustrating realities or good practice examples. The most interesting example in terms of my research, related to the contemporary ways of enveloping the space was realized by the Spanish architect Anton Garcia-Abril, together with his colleagues at Ensemble Studio Company. His project “Truffle” changes a little the way of thinking at the building envelope or at the build spaces.

The project comes amid testing over time of several structures and space closures made of massive natural materials (trilythic/cyclopean) inspired by Stonehenge or precast massive concrete, erected also by simple posing, balanced both statically and visually.

The project “Truffle” tries a new architectural expression, in both size and volume, but the most important being the building in the negative.

In a natural forested landscape, that is also open to a cliff, the architect chose to create objects that will be lost/ camouflage into the landscape. The construction method starts with digging a pit and surrounding the

obiecte care să se piardă/camufleze în peisaj. Metoda de construcție pleacă de la săparea unei gropi și înconjurarea cu un val de pământ a zonei ce urmează a fi construită. După turnarea unei pardoseli de beton se așează baloturi de paie pe forma spațiului interior iar apoi se toarnă între aceștia și valul de pământ, betonul ce va constitui ulterior peretele / anvelopanta spațiului. Prin operațiuni succesive de înălțare a conturului de pământ și de clădire a spațiului interior cu baloturi de paie construcția prinde formă destul de rapid. După turnarea totală a formei se îndepărtează / decofrează pământul care înconjoară obiectul arhitectural și apoi pe lateralele volumului sunt executate două incizii pentru acces și iluminare.

Crearea unor roci cu aspect natural rezultate din reacția între beton și pământul în care este turnat pare să fie provocarea exterioară, iar golirea spațiului interior cu ajutorul văcuței Paulina un experiment de răbdare. Texturile interioare rămase în urma turnării sunt interesante, dar miza proiectului este dată de deplierea spațiului, de dislocuirea treptată a interiorului în vederea adăpostirii ulterioare umane.

Dacă în principiu arhitectura închide spații, în acest caz, raportul anvelopat-anvelopă suferă o schimbare de paradigmă, iar golul inițial dintre structura baloturilor de paie și malul de pământ este umplut cu materialul lichid care ulterior va deveni structură exterioară. Acest mod original de construcție folosind edificarea prin dezlocuirea spațiului interior este o poveste a unor pietre care amintesc de moaștele formei.

building area with a wave of land. After pouring of the concrete floor, bales of straw are placed following the interior space area, and then concrete is poured between the wave of land and the bales. The concrete will later be the wall/ envelope of the space. Through successive operations of raising the land contour and the building of the interior the construction is taking shape pretty quickly. After the overall casting of the form is done the land is removed, and two incisions are made on the volume sides, for access and lighting.

Creating natural looking rock as a result of concrete and land reaction seems to be the outdoor provocation, while to empty the interior with the help of Paulina the Cow seems to be a test of patience. The inner textures resulted are interesting, but the goal of the project comes from the unfolding of the space, of gradually dislocating the interior to future human shelter.

If in principle, the architecture is closing space, in this case the report infrastructure/ envelope suffers a change in paradigm and the initial empty space between the bales and the land wave is filled with the liquid material that will become the exterior structure. This original way of building using the displacement of the interior space is a story reminiscent of form relics.

O mențiune specială a juriului a luat instalația realizată de către Amateur Architecture Studio din China cu titlul „Decay of a Dome”, care este ilustrarea unui sistem constructiv care permite multiplicare dar și anvelopare spațială. Ilustrarea unei posibilități de conținere spațială într-o formă este un tip de absență, de interfață sugerată prin structura în absența anvelopantei. Anveloparea spațială astfel creată definește forma spațiului printr-o sugestie, nu protejează un interior ci este doar un gest de limitare, prezența unei structuri pe care nu reazemă o coajă ci care se exhibă sincer și își marchează prezența.

A special mention of the jury was awarded to the project of Amateur Architecture Studio from China, named “Decay of the Dome” which illustrates a building system that allows multiplication but also a space envelope. The illustration of a possibility to contain space into a form is a type of absence, of interface suggested by structure in the absence of the envelope. The space interface thus created defines the space form through a suggestion, is not protecting an interior, is just a gesture of limitation, the presence of a structure on which no shell is resting but is sincerely exhibiting and marking its presence.

Amateur Architecture Studio, China. Instalația *Decay of a Dome*, 2010 /
Decay of a Dome installation, 2010

Abordarea tematicii anvelopării spațiului nu este o garanție a succesului; stă mărturie pavilionul Egiptului care propune o imagine scenografică hollywoodiană cu valuri de aur și mumii.

Approaching the topic of the space interface doesn't guarantee the success, evidence for this being the Egyptian pavilion, which offers a Hollywood décor with waves of gold and mummies.

Pavilionul Egiptului, 2010 / *The Egyptian Pavilion, 2010*

Impactul Bienalei de Arhitectură asupra sistemului de învățământ

Bienala de arhitectură este locul în care performanța arhitecturală este expusă bianual, dar și locul unde partea teoretică fuzionează optim cu practica, reușind astfel, într-un mod extrem de seducător să stârnească pe lângă interesul tuturor, plăcerea de a comenta. Asimilarea acestei manifestări cu un Muzeu Contemporan de Arhitectură este posibilă prin prisma studierii impactului asupra educației arhitecturale.

Impactul Bienalei de Arhitectură asupra sistemului de învățământ (în speță Școala de Arhitectură) este mai mult simbolic. Muzeul de arhitectură nu există ca program la noi în țară, iar acest tip de eveniment grupează pe anumite tematici, dezbate, cercetează și expune bunele practici din lume sau lasă liber câmpul de desfășurare pentru experimente locale.

Referința la aceste bienale se păstrează măcar la nivelul teoretic al profesiei, iar popularizarea temelor dezbătute acolo sau modul de a face o anumită instalație inspiră deopotrivă studenții și arhitecții practicieni.

Și expoziția de la Arsenal și unele pavilioane naționale au fost găzduite în spații clasice, încărcate de istorie, care constituie simeze pentru experimentul arhitectural și sunt marcate de fiecare manifestare prin noutatea abordării și forța momentului. Având în vedere că este vorba de un premiu ce atestă o recunoaștere a valorii, competiția, deși nu este principala miză, se poartă la nivelul ideilor iar rezultatele sunt interesante pentru publicul avizat și pentru vizitatorii iubitori de artă și arhitectură în general.

The Biennale of Architecture's impact on the education system in Romania

The Architecture Biennale is where architectural performance is exposed, but also the place where theory optimally fusions with practice, thus succeeding in a very seductive way to arouse the pleasure to comment, besides the general interest. Assimilating this event with a contemporary museum of architecture is possible in terms of studying its impact on architectural education.

The impact of the Biennale of Architecture on the education system (School of Architecture) is actually symbolic. The Architecture Museum doesn't exist as a program in our country, and this type of event groups, debates, researches and exposes the world best practices or allows free reign for local experiments.

The reference to these biennales is stored at least at a theoretical level of the profession, and popularization of the debated topics, or certain way of building inspires students and practicing architects.

Both Arsenal exhibition and some of the national pavilions are classical spaces; full of history they constitute a background to the architectural experiment and are marked by each event for the novelty of the approach and the force of the moment. The prize means recognition of value, so the competition, which is not the main goal, is about ideas level. The results are interesting both for informed and public visitors, art and architecture lovers in general.

Sou Fujimoto. Detaliu Primitive Future House / Sou Fujimoto. Detail of Primitive Future House
 Sursa/Source: <http://www.art-it.asia>. FotoPhoto: Yasuhiro Takagi, ART iT.

Cercetarea postdoctorală „Moduri contemporane de anvelopare a spațiului” este finanțată integral de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) prin Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior a Cercetării Dezvoltării și Inovării (UEFISCDI). Cod proiect PD-73.

(http://www.we-make-money-not-art.com/archives/venice_biennale_architecture_2)

Fotografiile care ilustrează acest articol aparțin autorului.

Note

1 <http://www.dezeen.com/2008/08/26/the-changing-room-by-unstudio/>

2 “After all, a building is just an envelope, which doesn’t necessarily correspond with its content? Like a coffee can be used for storing petty objects or a shoes box leading a second, perhaps more interesting, life with photos kept inside.”, Hotel Polonia, curators Grzegorz Pietek, Jaroslaw Trybus, <http://www.labiennale.art.pl/guests/theafterlifeofbuilding s.html>

Postdoctoral research “Contemporary types of space enveloping” is fully funded by the National Council for Scientific Research from Higher Education through Executive Unit for Financing of Higher Education Development Research and Innovation. Project code: PD-73 (http://www.we-make-money-not-art.com/archives/venice_biennale_architecture_2)

The photos included in this paper belong to the author.

Note

1 <http://www.dezeen.com/2008/08/26/the-changing-room-by-unstudio/>

2 “After all, a building is just an envelope, which doesn’t necessarily correspond with its content? Like a coffee can be used for storing petty objects or a shoes box leading a second, perhaps more interesting, life with photos kept inside.”, Hotel Polonia, curators Grzegorz Pietek, Jaroslaw Trybus, <http://www.labiennale.art.pl/guests/theafterlifeofbuilding s.html>